

גור ו"כור"

ומיכרז תפוז

כל שמאזינים יותר לדברי הצוות המוביל של קונצרן כור על מילחמת הלבנון, כן מבינים פחות מה הם רוצים לומר, ולמה בעצם הם מתכוונים. אך לי מנכ"ל כור החדש, ישעיהו גביש, ולמנכ"ל כור מוחת, משה גור, אין כל חשק שצה"ל ייצא מלבנון לפחות בחורף הקרוב. יציאה משם עכשיו תגרום להם להפסדים כספיים ממשיים.

אחת הדוגמות לכך, שאינה קשורה בכלי נשק סודיים, היא פרשת המיטבחים הניידים שבונה כור מתכת עבור יחידות צה"ל בלבנון.

לכור מתכת אין כל נסיון קודם בבניית

כך פורסמו ליצרנייהמתכת שני מיכרזים: הראשון על הקמת 75 מיטבחים ניידים, השני על 25 מיטבחים דומים, אך בתוספת מיקלחת. בעוד שהמיכרז הראשון נועד ליחידות של עד 150 חייל, נועדו המיטבחים בתוספת המיקלחת ליחידות קטנות מבודדות, שהמיכנה אמור לשמש להם לצרכים מגוונים.

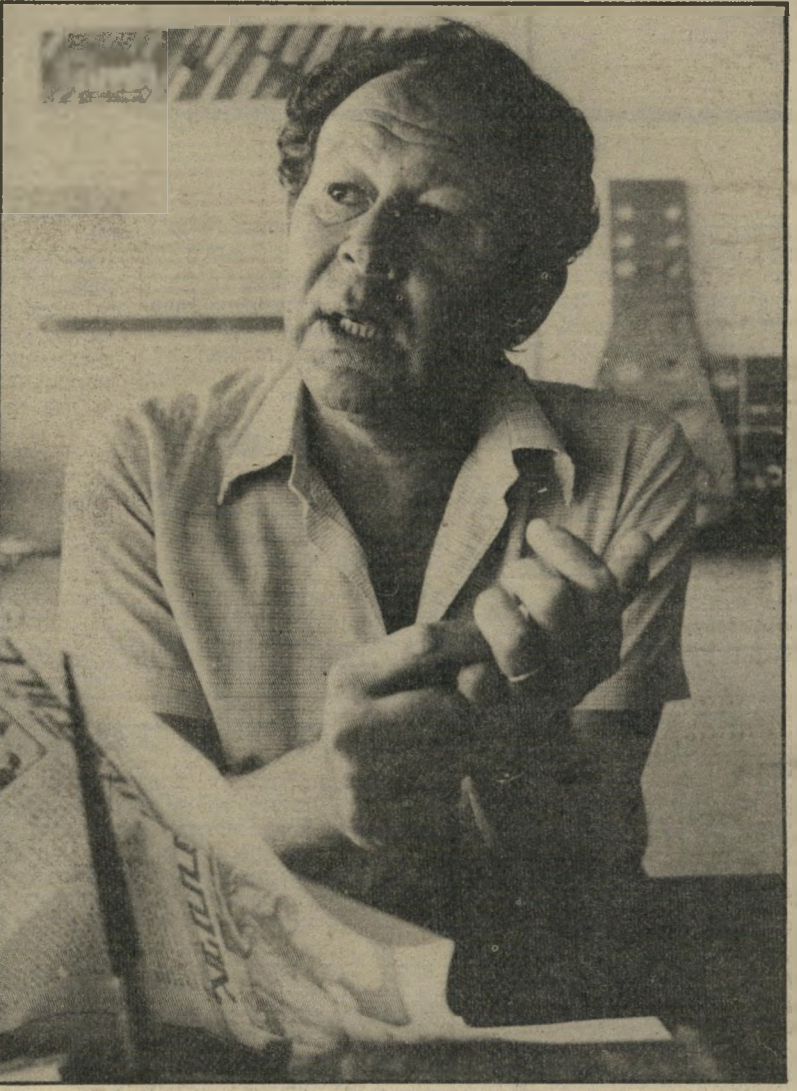
מקור המיכרז היה ענף-הבינוי במשרד הביטחון. הוא הוצא כמעט בחשאי, אך למרות המהירות שבו פורסם, התנאים שעליהם התבקשו לענות המתחרים, השתתפו בו שבעה קבלנים ויצרנים, שקיבלו מידע מוקדם על המיכרז. זכתה בו החברה

שימוש מומצא בחומרים: לי מכולה מוסיפים בידוד קליקר, כדי לשנות את יעוד תפקידה. השימוש בקליקר כחומר מבודד נחשב מיושן. בענף המתכת בארץ, ובעולם משתמשים בפוליאורטן מוקצף, חומר משובח הרבה יותר מבחינת בידוד תרמי. שני הפחים הפנימיים, וביניהם הקליקר, מחוברים בברגים.

נראה שמי שבונה את המיטבחים שכח לאן הם נשלחים, המיטבחים מיועדים לצפון הקר. הלחות תרחיב את בסיס הבורג והוא ייצא ממקומו. או יפתחו הקירות והמיטבח יתחיל להתפרק.

אם זה היה קורה במרכז הארץ, כתנאי חורף לאי-קשים, אין זו בעיה קריטית. אך כאשר זה יקרה בלבנון, בקור עז, והיחידה תישאר ללא מיטבח עד שיובא אחר, זה חומר הרבה יותר.

המכולה מרוצפת על-ידי כור מחכת בריצפת אלומיניום מחוספס. זהו חומר יקר ביותר שהוזמן מחו"ל. אלומיניום רגיל

מנכ"ל גור איש לא שמע —

מנכ"ל גביש — התנגדות למילחמה?

בחדרה לדבריו, חלק מעבודת המיטבחים הניידים תעשה במפעל רמים בקריית שמונה, שם מייצרים תיבות-קשר הדומות למכולה זו.

אם אכן רגל חלק, לא ברור מדוע לא ייצא מלאמר מהו הסכום שישולם לכור מתכת, האם ידעו במשרד הביטחון שי

המיפעל ההסתדרותי מאשיך להרויח מילחמתו של שרון: עכשיו זכה באופן תמוה במיכרז לייצור מיטבחים ניידים לצה"ל

עולה כי-600 אלף לירות לטון. האלומיניום המיובא עולה פי כמה יותר. לא ברור כלל מי הציע שהריצפה תהיה עשויה מאלומיניום יקר כל-כך, כשהתחליפים יכולים להיות הרבה יותר זולים.

איש מהנוגעים בדבר במשרד הביטחון ובכור מתכת לא היה מוכן להתייחס לפרטי המיכרז.

המתיר: מחיר המכולה הריקה הוא 2000 דולר. לפי הערכת מומחה, המצוי בשוק, מחיר מכולה מעובדת למיטבח נייד אינו צריך לעלות על 8000 דולר, שהם כ-2.4 מיליון לירות.

מילחמה יפה לרווחים

המכום שישודם לכור מתכת גבוה כנראה מסכום זה. יצחק בן-דב, מכור מתכת, סירב לגלות כמה תקבל החברה עבור מיטבח נייד: "לא אומר כמה. זה היה מיכרז. יהיו עוד מיכרזים, וזהו סוד. אם אנלה, אני אפסיד בהמשך". העולם הזה שא את בן-דב עם הסכום הוא גדול מ-8000 דולר. התשובה: "אני חושב שכן". בן-דב אישר שכור מתכת היא חסרת-נסיון בהכנת מיטבחים מסוג זה. אך יש לו תשובה על כך: "גם לא עשינו תחנות כזה. עד שלא זכינו במיכרז בניית התחנה

לחברה אין נסיון קודם, ובמה עלתה כור מתכת על האחרים שלא זכו. הסכום ששולם לכור מתכת הוא חלק מתקציב-הביטחון, שבא מכיסו של משלם המיסים. זכותו של הציבור היא לדעת כמה עלתה העסקה, והטענה שמידע על כך עלול לפגוע במיכרזים הבאים — אין לה על מה לסמוך. ממילא, במיכרז לא זוכה דווקא התעצה הזולה או היקרה. גם אם הכל נעשה כחוק, הרי שהקשר בין בתן העבודה ומקבליה מסביר מי עוד מרחיח מהמילחמה, ומדוע יש לאפשר יציאה הראשית קשיים בביטוי דעתה על נסיגת צה"ל מלבנון. גם בעצרת ההמונים שנערכה בשבוע שעבר בתל-אביב, תבעו שימנעו פרס וחבריו רק נסיגה, "מביירות".

כור מתכת תרוויח מפרוייקט זה סכום הגדול מ-240 מיליון לירות. סכום הגדול בהרבה. בהתחשב במצב התעסוקה במשק ובעבודות בתחום המתכת, אחרי המילחמה, זהו פרויקט-ענק. אם ראשי כור, שהם במיקרה גם פוליטיקאים, ייצאו נגד המיל-חמה בלבנון, הפועלים שלהם יישארו ללא עבודה.

זה ידוע גם לאריאל שרון, וגם לגביש ולגור. לכן לא יצאו שני האחרונים באופן חד-משמעי נגד הכיבוש המתמשך בצפון. סביר, שמאחרי הקלעים, הם יפעלו להע-מקת היאחזות צה"ל בארץ-הארזים.

בן-ציון ציטרין

שמעולם לא עסקה בפרוייקט דומה. וחברה זו התבקשה אף לספק את הציוד בתקופה של חודש ימים — מיגבלה שהיא לא היתה מסוגלת לעמוד בה.

המיכרז היה חוקי. כור מתכת זכתה בו כדת וכדין. אילמלא כן היו המתחרים האחרים צובאים על דלתות ענף-הבינוי במשרד הביטחון.

אלא שזכיות החברה ההסתדרותית, שי בראשה עומד ח"כ-המערך, מעוררת כמה תמיהות חמורות.

ביזבוז: המיטבחים הניידים נבנים במפעל חמת של כור מתכת בחולון. ה"מכולה, שהיא בסיס המיטבח הנייד, נקנית במפעל של קיבוץ גזר-סירני. מחירה

מיטבחים מסוג זה, ובדיקת המיכרז הזוכה מעלה ספקות לגבי טיב העבודה המבוצעת.

המיטבח יתפרק

שבועות הראשונים של המילחמה, בחודש יוני, נוצר צורך דחוף בציוד לחיילים השהים בצפון. היה ברור כבר אז שצה"ל אינו מתכוון לפנות לפני החורף את השטח שכבש. בין הציוד הנדרש ליחידות שהתפרסו לשהיית-קבע בצפון היו מיטבחים ניידים — מכולות המובאות על גבי משאיות לשטח ונקבעות שם.